

historische kring huizen

Secretariaat: Mw. A. Corduwener, Populierenlaantje 12, 1272 CW Huizen tel. 510
Contactadres Berichtenblad: Wendy van Noppen, Brede Englaan 12, 1272 GS Huizen
tel. 537

H U I Z E R K R I N G B E R I C H T E N

6e jaargang, nr. 2, maart 1985

UITNODIGING Jaarvergadering en ledenavond

Het Bestuur nodigt gaarne alle leden uit tot het bijwonen van de jaarlijkse ledenvergadering in de Boerderij aan de Hellingstraat op

W O E N S D A G 27 maart 1985 om 20.00 uur

Op deze avond worden allereerst besproken het jaarverslag van onze secretaris, mevrouw A. Corduwener, en het financieel jaarverslag van onze penningmeester, de heer Joh. Rebel. Verder bespreken we graag met u het wel en het wee van onze vereniging en wat de plannen voor de toekomst zijn.

Na de pauze zal, volgens goed gebruik, het Huizen van "vroger" weer worden opgeroepen. Het is de bedoeling dat verschillende Huizer inwoners vertellen over herinneringen aan vroeger en daarmee weer een stukje voorbije geschiedenis even tot leven brengen.

Wij rekenen op uw komst. Belangstellenden zijn altijd welkom! (De toegang is gratis.)

Het Bestuur

Noteert u alvast de volgende activiteit van onze werkgroep Flora en Fauna? Op zaterdag 27 april a.s. wordt in samenwerking met de Vogelbescherming, afd. Gooi en Omstreken een fietsexcursie georganiseerd door de Eempolder.

Vertrek om 07.30 uur vanaf het fietspad bij de Randweg/hoek Blaricummerstraat. Eventuele nadere inlichtingen kunt u krijgen bij het secretariaat.

TUSSEN VECHT EN EEM:

de jaardag van TVE wordt dit jaar gehouden in Blaricum en wel op zaterdag 18 mei a.s. Naast de gebruikelijke jaarvergadering wordt een uitgebreid programma gepresenteerd, waaronder een 'dorpstoer in huifkar'.

De geschiedenis van Huizen

Het staat wel vast dat u van de geschiedenis van Huizen méér te vertellen moet zijn dan wat er tot dusver in een zeer beperkt aantal boekjes en artikelen te vinden is. Het wordt in toenemende mate door velen, in en buiten onze vereniging, als een gemis (als een tekort) gevoeld. Dat is bij onze tentoonstelling van afgelopen december ook weer duidelijk gebleken.

De Historische Kring Huizen zoekt naar wegen en middelen om hierin verbetering te brengen. Het moet mogelijk zijn om meer uit en over het verleden van Huizen boven water te brengen. Hierbij gaat het vooral om het bevorderen van historisch verantwoord onderzoek, niet om het overschrijven van wat al hier en daar werd gepubliceerd.

Het zou een goed begin zijn indien er enkele specifieke onderwerpen worden aangepakt, als losse hoofdstukken uit de Huizer geschiedenis, de lokale historie. Daarbij valt te denken aan onderwerpen als:

- de ontwikkeling van het oude dorp (aantallen woningen en bewoners, middelen van bestaan);
- de bewoningsgeschiedenis van een oude boerderij of een oud woonhuis in het dorp;
- de bouwgeschiedenis van de Oude Kerk;
- de opkomst en verdwijning van in Huizen beoefende ambachten;
- de ontwikkeling van het Bestuur over en van Huizen.

U ziet, er zijn onderwerpen te kust en te keur. Wij willen eens onderzoeken op welke wijze het uitvoerbaar is het onderzoek van dergelijke onderwerpen aan te pakken. Gaarne zullen wij u daarvan op de hoogte houden. En natuurlijk zullen wij ook graag suggesties van uw kant ontvangen!

Het Bestuur

Een monument in de Vissersbuurt

Huizen is een monument waard, vindt u dat ook niet? Een plaats die zo sterk is gegroeid, in korte tijd zo'n omvangrijke nieuwbouw heeft opgezet, is inderdaad een historisch monument waard!

Deze zomer wordt de verwerkelijking van het grote nieuwbouwproject aan de Aanlooph en gevierd, met de opening van de bijna twee kilometer lange waterweg die door de Huizer nieuwbouw aldaar loopt. Een nieuw raadhuis en gemeentekantoor is in aanbouw, centraal gelegen tussen oud en nieuw Huizen. Het is zonneklaar dat Huizen groeit en bloeit, maar ook dat het zichzelf, de eigen komaf, daarbij niet mag vergeten door oud historisch bezit, dat steeds schaarser wordt, te verwaarlozen.

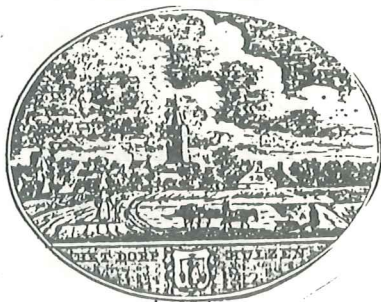
Onlangs is in het december/januari-nummer van het tijdschrift 'Noord-Holland' op de bladzijden 15 t/m 18 een artikel gewijd aan het oude woonhuis Visserstraat 40-42. De daarbij opgenomen foto's geven een duidelijk beeld van de waarde, maar ook van het verval van dit kleine monument. De schrijver van dit artikel, de heer C. de Jong van het Zuiderzeemuseum te Enkhuizen, is bij uitstek deskundig om de waarde van dit pand te beoordelen. Naar zijn mening zou dit huis in drie maanden tijd kunnen worden gerestaureerd.

Niet alleen in architectonisch opzicht is het behoud van dit pand zo belangrijk. Het laat ook zien hoe er vroeger werd gewoond, met welke bescheiden middelen een huis werd opgetrokken - en hoe oud het desondanks kan worden. Wij raden u aan dit tijdschrift bij onze bibliotheken aan de Kerkstraat en in Drie-in-Eén eens in te zien. Huizen is een monument waard, in de Vissersbuurt!.

C.J. Lindhout

De tentoonstelling ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan van de Historische Kring Huizen heeft op allerlei gebied reacties opgeleverd. Een paar daarvan willen wij u niet onthouden: het betreft twee verslagjes van bezoeken aan de tentoonstelling van respectievelijk de Flevoschool en de Keucheniusschool.

historische kring huizen

Op dinsdag 11 en woensdag 12 december waren de klassen 1 t/m 6 op bezoek bij de Historische Kring Huizen. Er werd door de kinderen een Huizer keuken, huiskamer en slaapkamer bekeken. Dit alles in de stijl van de twintiger jaren. Bij de dokumentatie kreeg vooral het oude tolbord, eens behorend bij het tolhuis aan de Naarderstraat, veel aandacht. Verder werd de Huizer klederdracht, zowel boven- als onderkleding, grondig bekeken. Vooral baby Kees stond in het middelpunt van de belangstelling. Zijn "Kijertonne" was voorzien van toilet en verwarming! Tot slot was er nog een diaserie over Oud-Huizen, waarin kinderen de hoofdrol speelden. Bij het afscheid kreeg iedereen een lekkere "Kokkine" in de mond gestopt, wat een gewoon stroopballetje bleek te zijn..... Kortom, een leuk initiatief van de Historische Kring Huizen om de scholen bij deze expositie te betrekken.

De Kijertonne

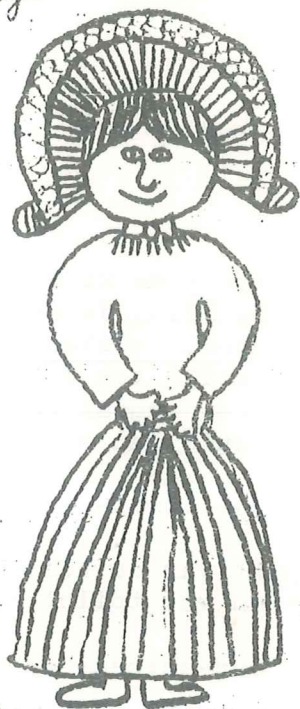

Janny Rebel.

De Flevoschool

Hoe. Huizen vroeger was

Maandag 10-12 ging klas 5 naar het dorp. Naar het gebouw waar een maand geleden nog de bibliotheek zat. Er was een tentoonstelling. Toen we er binnen kwamen stond er een oude vrouw in klederdracht. We werden in twee groepen van tien verdeeld. Toen gingen we met de oude mevrouw mee. Ze ging ons alles van de klederdracht vertellen. Daarna gingen we naar heel oude dingen kijken. Er was een deur uit de Oude Kerk van het jaar 1717. En een hele oude krant uit 1927. Toen dat afgelopen was gingen we een paar dia's kijken. Toen deelde meneer aan alle leiders een papiertje uit voor de speurtocht. Die speurtocht leidde naar school. Ik vond het erg leuk. Peter klas 5

Petra klas 5
Huizen kleding

Vroeger hadden de vrouwen een grote muts op. De meisjes die ongeveer 14 zijn moesten werken. En krijgen een muts op. En die muts moesten ze dra- gen tot ze 16 zijn. Ze waren vroeger heel erg arm, zodat sommigen naar de Oude Kerk gingen om brood te halen. De jongens en de meisjes van 14 jaar moesten ook in een klederdracht. In een huis was er geen centrale verwarming of zo. Maar wel een klein kachel-tje. En dat was niet genoeg voor de hele kamer. Dus daarom als je koude voeten hebt, hadden ze een houten bakje met daaronder een klein teltje. Daar deden ze kolen in en dan was het lekker warm onder je voeten. Als nu een vrouwsman stierf, dan droeg een vrouw geen bruine omslagdoek maar een zwarte. En dan droeg ze een kops zonder borduurversiersels. Ik vind het jammer dat er geen klederdracht meer is.

Mirjam de Groot klas 5

Ingezonden bericht - februari 1985 naar aanleiding van de avond met de
Historische Vereniging uit Bunschoten/Spakenburg.

Hierbij wil ik u berichten over het bestaan van de Nederlandse Kostuumvereniging voor Mode en Streekdracht. De laatste jaren is de belangstelling voor kostuum-geschiedenis enorm toegenomen. Velen maken studie van mode of streekdracht; velen verzamelen kostuums of accessoires en steeds meer musea exposeren kleding. Er was echter heel weinig kontakt onderling en er bestond nauwelijks enige samenwerking of uitwisseling. Daarom is enige jaren geleden de Nederlandse Kostuumvereniging voor Mode en Streekdracht opgericht.

De doelstelling van deze vereniging is het bevorderen van het kontakt tussen al diegenen die zich, beroepsmatig of uit belangstelling, bezig houden met mode en/of streekdracht, met de bedoeling om tot een uitwisseling van kennis te komen.

Activiteiten: de vereniging ziet als belangrijkste activiteiten: mogelijkheden bieden tot uitwisseling van informatie door middel van een tijdschrift (éénmaal per jaar), het uitgeven van een informatiebulletin (zesmaal per jaar), het organiseren van bijeenkomsten, lezingen, excursies, mogelijk aangevuld met shows en tentoonstellingen.

Lidmaatschap: de vereniging staat open voor iedereen die belangstelling heeft voor het kostuum en kostuumgeschiedenis in de ruimste zin.

Contributie: de contributie bedraagt minimaal f 45,- per jaar voor particulieren en f 75,- voor instellingen. Adres van de leden-administratie:

Mw. E. Mell-Vrijberghe

Postbus 331

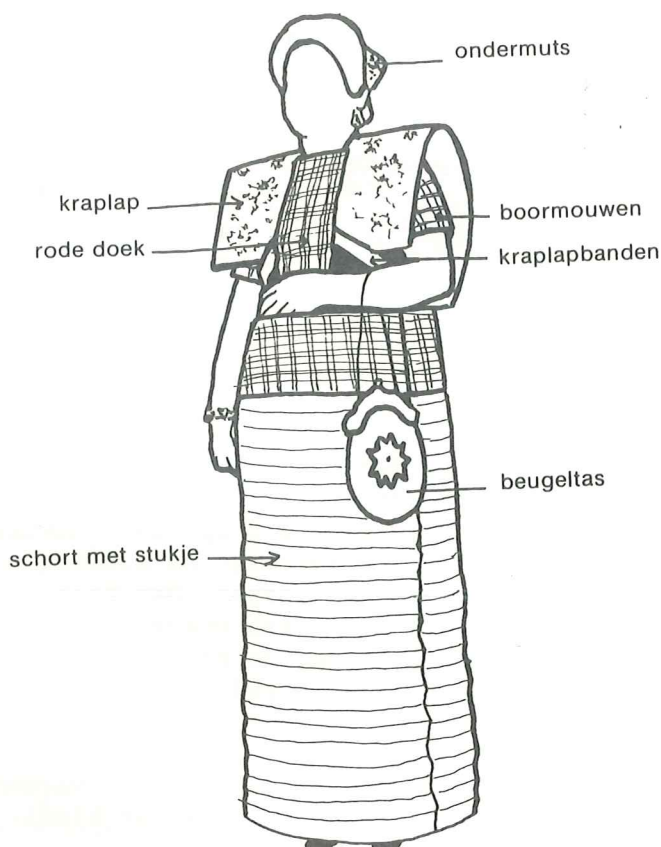
2040 AH Zandvoort

tel. 02507-16924

Voor nadere inlichtingen ook eventueel: mw. J.W. van Geenen, Lijzij 109, Huizen
tel. 02152-52807

Huidige zondagse dracht

Bunschoten/Spakenburg

De ontwikkeling van de vrouwenmuts

Er zijn in Bunschoten-Spakenburg twee typen mutsen gedragen: de karkasmuts en de neepjesmuts. De karkasmuts is een muts van het kornettype. Deze muts werd in de burgermode al in de 18e eeuw gedragen. In Bunschoten-Spakenburg is deze muts, voornamelijk door rijke boerinnen, tot het midden van de vorige eeuw gedragen.

De muts werd vervaardigd van dunne, geborduurde bast. De voor- en achterstrook waren van kloskant. De naam dankt zij aan de versteviging van dun, met blauw garen omwonden, ijzerdraad (het karkasdraad) van de voorstrook. Als ondermuts werd een zwarte satinet muts van hetzelfde model, echter zonder voor- en achterstrook, gedragen.

Naast de karkasmuts werd de neepjesmuts gedragen. Deze muts van het hultype was minder kostbaar. Er hoefde minder kant in verwerkt te worden. Na het verdwijnen van de karkasmuts werd de neepjesmuts door alle vrouwen, zowel boerin als vissersvrouw, gedragen. De kleine plooitjes, die met een speciaal daartoe vervaardigd tangetje in de voorstrook werden aangebracht, worden neepjes genoemd. Het plooitangetje wordt "het neepje" genoemd. De plaatselijke benaming van de muts is dan ook "neepjesmuts" of kortweg "de muts". De manier waarop deze muts werd gedragen heeft ook een ontwikkeling ondergaan. In het midden van de 19e eeuw werden de uiteinden van de voorstrook nog loshangend gedragen. De voorstrook werd bij de oren in de loop der jaren steeds hoger omgeslagen. Onder de neepjesmuts werd eerst weer een zwarte ondermuts gedragen. Dan een gebreide, later gehaakte, witte ondermuts. Met een zwart lint, het strijklint, werd het haar naar achteren gewerkt. Aan de voorzijde was dit "strijklint" zichtbaar vóór de ondermuts. Na het verdwijnen van de neepjesmuts droegen de vrouwen de gebreide/ gehaakte ondermuts als bovenmuts. Deze muts is in de loop der jaren steeds kleiner geworden. Er kwam steeds meer haar tevoorschijn. Tegenwoordig is de muts gehaakt, stijf gesteven, en wordt achter op het hoofd gespeld.

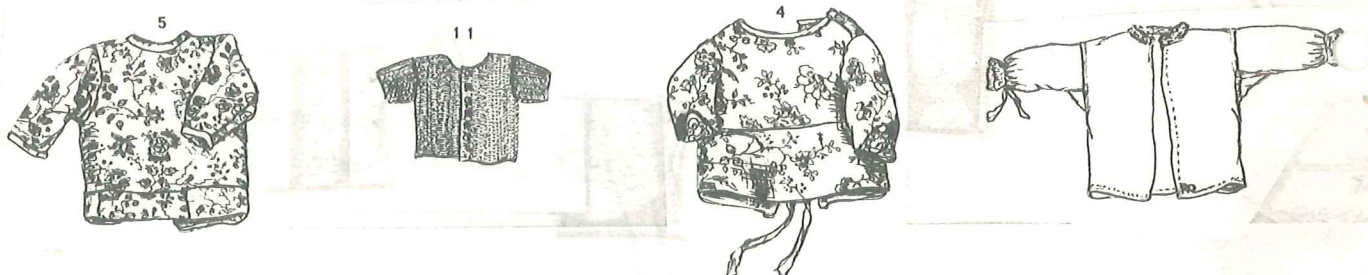

1. kornetmuts (karkasmuts), voor- en zijaanzicht
2. hult (neepjesmuts) de "oortjes" worden nog los gedragen
3. neepjesmuts uit de rouw der "oortjes" zijn omgeslagen

4. neepjesmuts in de rouw, de "oortjes" zijn omgeslagen, de voorstrook is nu niet van kant
5. ondermuts met strijklint, voor- en achterkant
6. de ondermuts in 1984

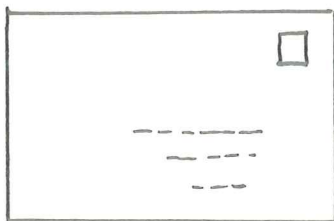
Met toestemming overgenomen uit: Van een kraplap... impressies van de nog levende dracht in Bunschoten-Spakenburg en Eemdiik, door Anki van de Kamp, uitgegeven door de Historische Vereniging "Bunscote", 1984.

(Geldt ook voor de illustratie op pag. 5.)

Maak zelf een kostuum uit Bunschoten/Spakenburg:

Zoals ze al eerder deden met een kostuum uit Walcheren, heeft het Nederlands Openlucht Museum een uitvoerig kledingpakket ontwikkeld van de klederdracht in Bunschoten/Spakenburg. Het is geschikt om kleding van te maken voor vrouwen, (ongeveer maat 40), kinderen en poppen. Het kostuum stamt uit de periode 1945-1960. In het pakket vindt u een historisch overzicht, een beschrijving van de afzonderlijke onderdelen van het kostuum, de bijbehorende sieraden, musea waar het kostuum te bekijken is, patronen en verkoopadressen van de stoffen. Het pakket is te bestellen bij: De Vereniging Vrienden van het Nederlands Openluchtmuseum, Schelmsseweg 89, 6816 SJ Arnhem. De prijs is f34,50 (incl. verzendkosten), over te maken op giro nr. 881758 t.n.v. bovengenoemde vereniging, onder vermelding van kledingpakket Bunschoten/Spakenburg. Ook het kledingpakket Walcheren is nog te bestellen à f34,75.

Ermelo, de 10e September, 1927.

Lieve Neutjen Aartjen,

Het is alweer een maand ôliejen dat ik een brief van je kreeg. Nou, ik was t'r weer heël blij mie hoor, nog welbedankt!

Het is toch mar een uitkomst zoô'n post, vij je ok nijt? Hier in Ermelo is t'r een nijuw postketoor êkommen, dus nou hooven we heêlemol nerreges meer over in te zitten. Onze maiden hem ik mar een kaert êstuurd; " Groeten uit Ermelo " stung d'r op. Want je hemmen wel gelijk, dat de brieven dee ik jou stuur, ôk alleênig vur jou bestemd binnen. Wij schrijven mekaar vertrouwelijke dingen en dat is an onze maiden nijt besteed. Je weten hoo ze binnen; ze gaenen heêlemol op in d'r lui huishouwes.

Mar wat las ik op het ainde van je brief? Leert onze Tijmetje fietsen? Waar is dât nou vur noôdig? Kan ze het nijt loôpende of?

Het is mot Tijmetje altijd al zoô êweest: mot alle dingen, haantjen de vurste! We neumden d'r vrooger thuis al :
" De winmaid. " Kan je naegaen! Ze mos en zou boven ons uitsteken. Nou, laet ze mar uitkijken dat zed'r nek nijt breekt, daer op de laan van Kooy. Ik blijf liever mot m'n twee beênen op de grongd. Zoô is dat!

Mar wat ik zeggen wul, da's waar ok, je schrijven dat jij en Oôme Lammert een paar daagies wullen kommen. En dan op Deinsdag, vier Oktober. Komt dât effen mooi uit! Ik bin mot Coba en Stientjen al een heël ainde op dreef mot klaeren. Zoôdoôndê heb ik mooi m'n hangden vrij, teugen de tijd dat jelui kommen.

Meneer Van Lookeren is ok arg benijuwd naer m'n femielje. Denkelijk zal de ouwe baas jelui wel op een bakkien vragen.

Maar maak je daer nou mar nijt zeëningachtig over, want al is de man van knappe komôf, as mins is tie heël gewoôn en valt 'r best mie te akkederen. Ik het 'r zelf gien meute mie êhad en nog nijt.

Veder is het mooi miejeneumen dat Oôme naeëvreugen het hoo je motten raizen. Mar toch wul ik jelui wel waarschouwen, wat je motten doôn as je hier in Ermelo ankommen.

Zorg t'r in de eerste plaes vur dat je hier zoô rondg het middaguur kunnen wezen.

Teugen dee tijd rijen Freek en ik mot de koest naer het spoor. Want ik kom jelui ofhalen. Freek is feitelijk de tuinman bij ons, mar zukke akkefietjies neemt ie ok vur z'n rekering.

Het is een bèste kerel en d'r is t'um niks te vuul.

Dat ik miegae, is meer op hûm z'n andringen. Hij zeurt al een heël poôsien of ik een ritjen mot de koest wul maken.

Mar ja Meutjen, ik vijn het zoô iezelig! Ik bin net zoô bange vur paerden, as jij vur hongden. Ik heb't almar van m'n of weten te schuiven, mar nou kon ik t'r gien meer ongeruit. Gelukkig hem ik ongertussen wel êmurken dat Freek een bekwame koesier is, dus daer kunnen we ons wel an too-vertrouwen.

Mar waar wazzen we ok alweer êbleven? Oôh ja..., bij het spoor. Zoôdra dee stopt in Ermelo, gaenen jelui d'r uit! Hou je raismankien mar op je schoôt, dan kan je dee nijt vergeten. Dan blijven jij en Oôme gewoôn op het perron staen en denk t'r om: nijt bij de rels kommen, want dat is lèvesgevaarlijk!

Een kruier hoof je ok nijt te roopen, want Freek draagt al j je spulletjies. Dus nijt zelf loôpen slupen, dat hoort nijt! Je hooven je nijt te sineren, want het hooort allemol bij Freek z'n werk. Hij is êwend minsen van het spoor of te halen.

As het weertjen miezit, hemmen we nog een mooi ritjen vur de boeg. Vanof het spoor, rijen we dwars deur Ermelo, langest de meûlen en de muziektent en dan schuin over schoeks op de buitekanget van Ermelo an. Daer staet het huis van meneer Van Lookeren.

Je zallen je aigen stik beduust kijken as je hier ankommen.
Zoô'n weêlde... Ik bin d'r nou zoô zeutjiesan wel anêwend
marre, dât zie je bij ons in darp nijt.

Ja Meutjen, dan kan je deries zien wat je nichien allemol
bij te houwen het. t'Is gien klainighaid!

Mar nou tot slot nog effen wat aarst.

Ik wul je wat vragen. Zou jij vur mijn mussegoôd wullen
koôpen en bij Willepie van Lijzemeut een isebee laten maken?
As je daer nou nijt te lang mie wachten, dan kan ^{je} dee nog net
vur me mie nemen as je hier op an kommen. Mar denk t'r om:
nijt knieken ongerweg! Want dan is het mooie d'r weer vanof.
M'n oorijzermus zou je dan weer mie vrom kunnen nemen, zoô
op Wijmpie de mussewasser an. t'Is zunde, mar m'n oorijzer
lait al vanof de Pijnsteren in de kast...

Weet je waar ik de leste tijd an loôp te denken? Om m'n
Huizere kleren of te doôn en buitekleren an te trekken.

Ik heb almar het geveûl dat ik hier in Ermelo deur m'n
dracht een buitenbintjen blijf. Kan je dat begriipen?

Ik kan het hier ok nijt ten volle dragen, dus waar doôn ik
het aigelijk nog vur?

Nou mot je nijt denken dat'r voordeimie een vreemd minsien
mot buitekleren op je staet te wachten, zoô harde loôp ik
nijt van stapel. Dat weet je wel.

Affijn, vurloôpig kijken we uit naer de vierde Oktober. Ik
het al een mooi plannetjen bedocht.

Nou meutjen, ik hou op mot schrijven, want ik merk dat m'n
gaskousie opraakt. Het wurdt trouwes hoôg tijd dat ik op
bedde angae, want marregen is het weer vroeg dag.

Genacht hoor, de complementen an Oôme en de femielje en
vur jou een stijve poes!

Je nicht Jannetje.

(Vergeet nijt je knip mie te nemen, want zonger centen
bin je nerreges!)

(Eigen spelling van de auteur.)

De BEURSWEG

Hieronder volgt een aanvulling op het aardige artikel in het berichtenblad van januari j.l. betreffende het geven van namen aan straten en wegen in Huizen. Het verhaal gaat dat de Beursweg, een dwarsweg tussen de Ceintuurbaan en de Lindenlaan, iets te maken zou hebben met de Amsterdamse koopmansbeurs. Een pretentieloos rijtje huizen in die straat, thans genummerd 4 tot en met 14, zou zijn gebouwd met stenen afkomstig van de gesloopte beurs in Amsterdam, waarom het straatje Beursweg zou zijn genoemd. Tot meer begrip diene dat in Amsterdam vóór de alom bekende beurs, gebouwd aan het Damrak door Dr. H.P. Berlage, er twee beursgebouwen hebben gestaan. Het eerste was gebouwd over het Rokinwater (thans gedempt) vlak achter de Dam en heeft dienst gedaan van 1611 tot 1836. Deze prachtige beurs, vele malen getekend en geschilderd, was gebouwd door de bouwmeester en beeldhouwer Hendrick de Keyser, tevens de beeldhouwer van het schitterende monument voor Willem van Oranje in de kerk te Gouda. Het tweede beursgebouw van Amsterdam heeft gestaan waar zich thans het warenhuis De Bijenkorf bevindt en was gebouwd door J.D. Zocher Jr. Laatstbedoelde beurs werd in 1845 door koning Willem II met veel vertoon geopend en heeft dienst gedaan tot 28 mei 1903 op welke datum het tegenwoordige beursgebouw door de toen 22-jarige koningin Wilhelmina in gebruik werd gesteld.

De door Zocher gebouwde beurs deed daarna geen dienst meer en omdat praktisch niemand voor dit gebouw een goed woord over had, besloot het gemeentebestuur tot spoedige amotie. Hoogste inschrijver was J. van der Vlucht Rz. te 's-Gravenhage, die op 9 juni 1903 voor de sloop aan de gemeente nog wel f 14.400,-- toe wilde geven. In aanmerking nemende dat er voor dat grote gebouw in 1842 niet alleen veel natuursteen, hout, ijzer en niet minder dan drie miljoen metselstenen waren aangekocht, is het te begrijpen dat er nog stellig veel bruikbaars voor de aannemer ter beschikking kwam die dat zeker zo spoedig mogelijk van de hand zal hebben gedaan.

Van Amsterdam terug naar Huizen. Op 7 september 1903 diende C. Rebel Coenraadz. een verzoekschrift in bij het dagelijks bestuur der gemeente Huizen om op het perceel gemeente Huizen, sectie C no. 3290, een huis met zes woningen onder één dak te mogen bouwen. Nog dezelfde dag (!*) namen burgemeester en wethouders een besluit waarbij aan C. Rebel Czn. vergunning werd verleend tot het bouwen van zulk een huis, maar zij wezen hem er wel op "dat het aanbeveling verdient de woningen met betrekking tot de eischen van gezondheid, zoodanig in te richten, dat bij het tot stand komen eener verordening als bedoeld in art. 1 der aangehaalde wet, (art. 5, alinea 1 der woningwet) zich geene moeilijkheden kunnen voordoen." Gelet op de hiervoor genoemde dat, de eenvoud der woningen, is het zeer wel mogelijk dat zij zijn gebouwd met stenen afkomstig van de gesloopte beurs van Zocher. Vandaag de dag zou geen bouwer er aan denken om oude stenen eerst schoon te laten bikken om ze nadien weer te kunnen gebruiken voor nieuwbouw, doch in 1903 waren stenen duur en arbeidskrachten goedkoop, zodat C. Rebel er waarschijnlijk iemand aangezet zal hebben de stenen voor hem schoon te maken.

In het sloopbestek van de beurs in 1903 staan de lonen aangegeven die de aannemer aan zijn werkvolk moest betalen. Voor een ambachtsman 23 cent per uur, een handlanger 18 cent per uur en voor jongens van 18 tot 20 jaar, van 16 tot 18 jaar en van 14 tot 16 jaar respectievelijk 15, 9 en 5 cent per uur. Langer dan elf (!) uur per etmaal werken mocht van de gemeente Amsterdam niet. Deze bedragen en werktijd stonden onder controle van gemeente-opzichters, doch de vraag is hoe dat in een dorp als Huizen verliep. Nemen we aan, dat Rebel een jongen tussen de 16 en 18 jaar in dienst nam om stenen schoon te bikken en hem gemiddeld tien uur per dag liet werken en misschien zaterdags zes uur, dan betaalde hij aan loon ongeveer f 5,-- per week uit en misschien nog wel minder.

Voor dit verhaal pleit ook dat de woningen zijn afgepleisterd, want ondanks het schoonbikken zal het buitenaanzien toch niet ogelijk genoemd kunnen worden en met de pleisterlaag erover toont het nog wel wat. Zekerheid zou slechts kunnen worden verkregen door de boeken van C. Rebel te raadplegen over de aankoop van de stenen maar die boekhouding zal wel de weg der vergankelijkheid zijn gegaan.

Wat betreft de eisen van gezondheid vertelde enkele jaren geleden één der bewoonsters van die huizen mij, dat zij destijds nog waren voorzien van bedsteden maar door de tegenwoordiger bewoners daaruit zijn verwijderd.

Alhoewel het vorenstaande geen waterdicht bewijs is voor de door burgemeester en wethouders van Huizen op 25 oktober 1922 officieel gegeven naam van Beursweg, komen de data toch wel aardig overeen en is, na een recent diepgravend onderzoek bij de landmeetkundige dienst van Huizen, komen vast te staan dat de door Rebel aangevraagde bouwvergunning bedoelde woningen aan de Beursweg betreffen. Helaas geeft het besluit van burgemeester en wethouders tot naamgeving geen motivering aan, evenmin als in het in de aanhef bedoelde artikel. Het verdient aanbeveling dat er nog eens een lijst wordt samengesteld met een verklaring van straatnamen in Huizen, voor zover deze niet vanzelfsprekend zijn, zoals namen van schepen, bloemen, planten, enz.

M. Heijder
februari 1985

*)Dat is in deze tijden wel anders: recent is een verzoekschrift van ondergetekende gericht aan B&W van Huizen bijna 3 jaar na indiening uiteindelijk afgewikkeld!

De beurs van Amsterdam gebouwd door J.D. Zocher Jr. Verschillende generaties van de familie Zocher hebben meer naam gemaakt als tuinarchitecten dan als architecten.